

திருவாவடுதூரை ஆத்தி வெளியீடு.

27 SEP 1950

MADRAS

வெ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

வரலாறு, தேவாத்திருப்பதிகம்
முதலியன

திருக்கியலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதூரை ஆதினத்து
இருபதாவது குருமகாசங்கிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
விதிருக்கியாண்டு ஆண்ணித்திங்கன் உக ஆம் நாள்
வழிபாட்டிற்கு ஏழுஞ்சருளியதன் சினாவாக வெளிவருவன

திருவாவடுதூரை ஆதின ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகாத
கரங்கைப் புவர் கண்ணாரி விரிவுரையாளர்
திரு ந. இராமநாதன் அவர்களால்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

திருவாவடுதூரை ஆத்தினம் திருவாவடுதூரை.
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

1950

பொருள்டக்கம்.

பக்கம்

1. திருப்பழன் வரலாறு	1
2. திருஞானசமாபந்தசவாயிகள் தேவரரம்	5
3. திருநாவுக்கரசுசவாயிகள் தேவாரம்	10
4. பெரிய புராணம்	29
5. திருப்புகழ்	30

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞ் மெய்கண்டதேவர் துடி.

பன்னடமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறச்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளௌலாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலரப் பெழில்புடைசூழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவனமிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழுச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வரம்.

குருமரபு வரழ்த்து.

கயிலரய பரம்பரையிற் சிவஞான போதனை
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வரய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக
குயிலராம் பொழிற்றிருவர வடுதுறைவாழு
குருநமச்சி வரய தேவன்
சயிலதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடேயி
தழைக மாதேர.

திருக்கைலாய் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாத்
னத்து உயி ஆவதுபட்டத்தில் எழுந்தரளி ஞானச் செங்
கோல் செலுத்தும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்
சாரிய சுவாமிகள் மக்கள் இம்மை மறுமைச் செல்வங்
களைப் பெற்று இனிது ஷாழும் பொருட்டுச் செய்து வரும்
பல அருட் செயல்களையும் நம் நாடு நன்கறிந்ததே யாகும்.

இப்பொழுது நம் நாடு இருக்கும் சிலையை நோக்கித் தெய்வ வுணர்ச்சியும் மக்கள் நல்வாழ் வுக்காய ஏனைய நல்லுணர்ச்சிகளும் பஸ்வகையானும் வளரவேண்டு மென்று திருவளங்கொண்டு, அது சிறைவேறுதற்கு, ஊர்தோறுஞ்சென்று பலதிறப்பட்ட மக்களோடு பயில வேண்டுவது விரும்பப்படுவ தொன்றெனக் கண்டு பல திருப்பதி களையும் வழிபடும் பண்டைய முறையைக் கையாளத் திருவள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள்.

குருமகா சங்கதான மவர்கள் திருவள்ளப்படி விகிருதி ஆண்டு ஆவணி २२ ஆம் நாள் வியாழக் கிழமைதிருவாவட்டுதையை னின்றும் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள பல திருப்பதிகளையுங் கண்டு வணங்கி, புரட்டாசி முதல் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை திருவாளைக்காவிற்கு எழுந்தருளத் திருப்பள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிக ளெள்ளாங் கண்டும் வணங்கியும் திருமடங்களைக் கண்காணித்தும் வரத் திருவள்ளங் கொண்டுள்ளார்கள். அங் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் பின்னர் வெளி வரும்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசங்கதானம் அவர்கள் வழியில் வழிபடும் திருப்பதிகளின் வரலாறுகளையும் அவற்றிற் குரிய திருப்பதிகங்களையும் எல்லோரும் அறியும் முறையில் அச்சிட்டு வழங்கவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டபடி இத் திருப்பதியைக் கண்டு வணங்கும் சினைவாக இங் நூல் வெளி வருகிறது. இவ் வரலாறுகளையும் திருப்பதிகங்கட்குக்குறிப்புகளையும் எழுதித் தொகுத்த கரங்தையிலுள்ள எங்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தொண்டும் மிகச் சுருங்கிய காலத் தில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தாரது ஒத்துழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கன.

ஸ்ரீ நமிவாய மூர்த்தி திருமரபு வாழ்க.

திருப்பழனம்
விசிருதி, ஆவணி, உக

ஓடுக்கம் சுப்புக்குடித் தம்பிரான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்.

இது திருவையாற்று சப்தஸ்தானத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். திருவையாற்றிலிருந்து கும்பகோணத் திற்குச் செல்லும் பெருவழியின் மருங்கே இரண்டு கல் தொலைவில் உள்ளது. இங்ஙனம் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்த இத்தலத்தை அப்பரும், திருஞானசம்பந்தரும் முறையே. ஐந்து பதிகங்களும், ஒருபதிகமும் ஆக ஆறு பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். இறைவனின் பெயர் ஆபத்சகாயர். இறைவியின் பெயர் பெரியநாயகி.

சென்னை அரசியலார் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள கீழ்காட்டுத் தமிழ்க் கல் வெட்டுக்களின் பட்டியற் படிக் கீழ்க் காணும் குறிப்புக்கள் அறியப்படுகின்றன.
“இந்த ஊரின் பெயர் திருப்பயணம். இறைவன் வன் பெயர் ஆபத்சகாயர். அம்மன் பெயர் பிருகன் னயகி. இவ்லூர்க் கோவிலில் 93 முதலாகக்கொண்டு 116 இறுதியாகவுடைய 23 சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. 1 முதல் 92 வரையிலுமுள்ள எண்கட்குரித்தான் கல் வெட்டுக்கள் எவ்வுரைப்பற்றியன என்பதை மேற்காட்டியவைகளைக் கொண்டு அறிய முடியவில்லை. இக் கோவிலிற் காணப்படும் கல் வெட்டுக்கள் ஒருவரால் கொடுக்கப்பெற்றன அல்ல. பல திறப்பட்ட சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர் களால் கொடுக்கப்பட்டவை யென்பதும் புலனுகிறது.”

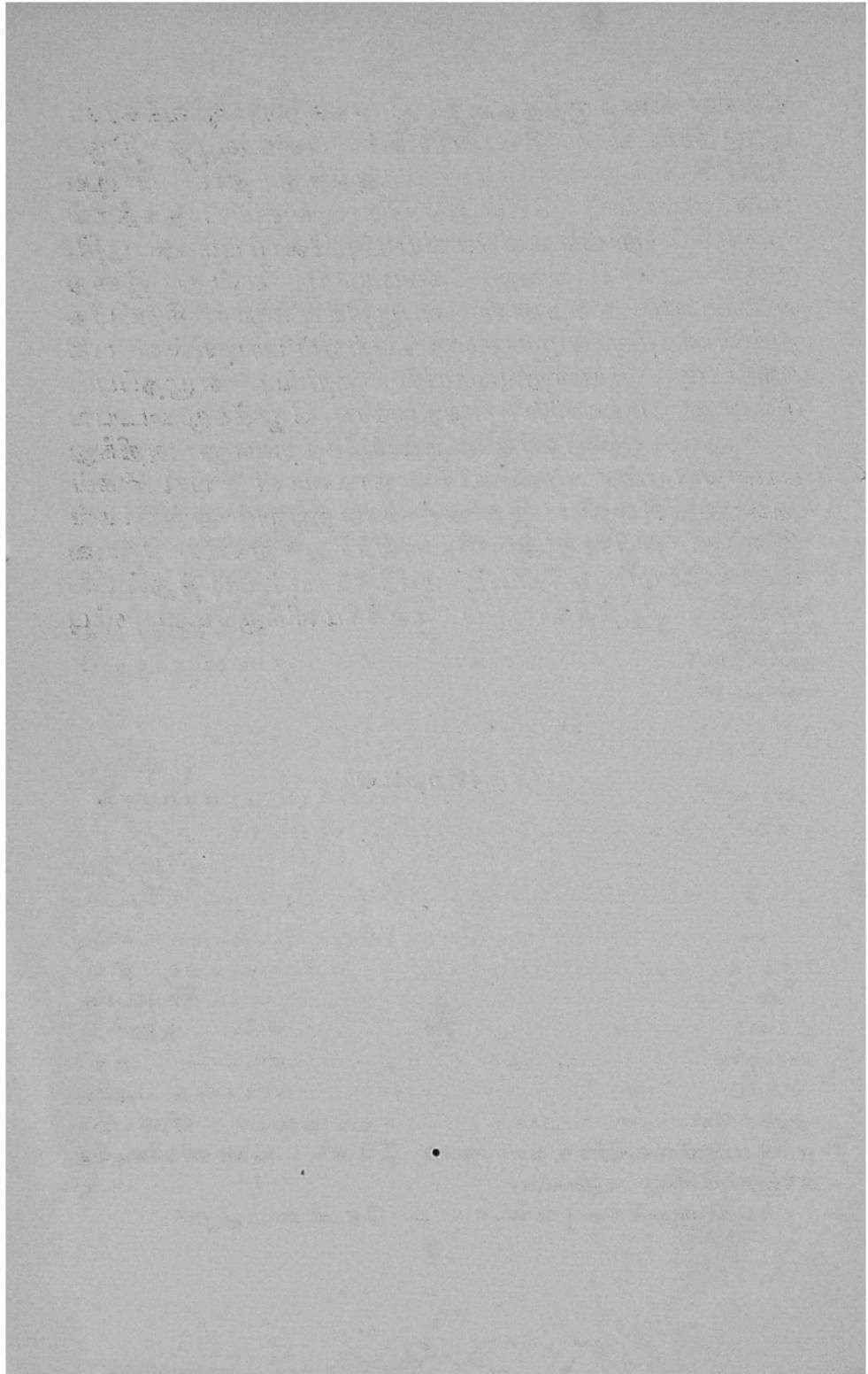
இவ்வுரின் பெயரைத் திருப்பயணம் என்று கூறுவது பொருந்தாது. திருப்பழனம் என்றே மேற் குறிக்கப்பட்ட சமயகுரவர் இருவராலும், வழங்கப்படுகிறது. உண்மை இங்ஙனமிருக்க இப்பெயர் எவ்வாறு வந்தது? இதற்கு விடை காண்டல் எளிது. தமிழின் சிறப்பெழுத்தாசிய முகரத்தைப் பலர் சரிவர உச்சரிப்பதில்லை. அங்கிலீயினர் பழன மென்பதைப் பயண மென்றனர். அவ்வழக்கையே அடிப்படையாகக்கொண்டு கல்லில் வெட்டியவரும் திருப்பயண மென்றே ஓராது வரைந்து போயினர். இப்பெயரை முதலாகக்கொண்ட வடமொழிப்புராண முனதாகவும் அறிகின்றேம். எங்ஙனமாயினும் இப்பெயர் பிழையிடைத்தென்பது வெள்ளிடையுள்ள விலங்கலேயாகும். பூஷீர பொதும்பர் சூழ்ந்த காவிரியாற்றின் பக்கத்திலுள்ள இவ்வூருக்குப் பழனம் என்ற பெயரை முன்னேர் வைத்தது மிகவும் பொருத்தமாகும். கன்னலும் செந்நெலும் பின்னிக்கிடக்கும் வயல் சூழ்ந்த ஊராகவின் பழனமெனப்பட்டது. பயணமாகச் சென்று காணவேண்டிய அருமையுடைய ஊரல்ல. திருவையாற்றிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டுக் காவிரியின் பாதாளக் காவின் சிலம்பொலியையும், ஆங்கே வண்டுகள் பூவிரியப்பாடும் புதிய திருப்பாட்டையும் கேட்டுக்கொண்டே சென்றால் எங்கிலீயினரும் எளிதின் அடையும் இயல்புடையது அவ்வூராகும். நிற்க.

இத்தலத்திற்கு வடக்கே அப்புதியடிகள் வாழ்ந்த திங்களூர் என்னும் வைப்புத்தல முள்ளது. அப்புதி யடிகளுடன் திருநாவுக்கரசர் இவ்வுரில் தங்கியிருந்தார். அப்புதியடிகளின் முத்த மகன் இலை கொய்யும்போது விடங் தீண்டியதால் இறவாது, நாவுக்கரசின் அருள் வாக்கால் பிழைத்தமை கண்டும், அப்புதியடிகள் வருத்தமுடையவராயிருந்தனர். அப்போது

அவரின் மனவருத்தத்தைப் போக்கற்கு, நாவுக்கரசர் அப்புதியடிகளொடு அடியவர் புடைகுழத் திருப்பமணம் வந்து சேர்ந்தார். அங்குத் தாம் பாடிய “சொன்மாலை” யென்று தொடங்கும் பதிகத்தில் “அஞ்சிப்போய்க் கவிமெலிய அழலோம்பும் அப்புதி, குஞ்சிப் பூவாய் நின்ற சேவடியாய்” என்று இறைவனைப்பாடு முகத்தான் அப்புதியடிகளைச் சிறப்பித்துள்ளார். திருப்பழனத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ள பதிகங்கட்கு இயன்றவரையில் குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்களில் எத்தகைய நோக்கமுடையவராயினும், அவரவர்தம் நிலைக்கேற்றவாறு அறிந்து பயன்பெறும் முறையில் நால்வரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இதனைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் இதனைப் பயின்ற அளவில் நில்லாது, ஏனைய தெய்வமணங்கமழும் தீந்தமிழ்ப் பாக்களையும் படித்துப் பயன்டைய இத்தொகுப்பு ஊக்கமளிக்குமென நம்புகின்றேம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிந்றம்பாய்.

திருப்பழனம்

பதிகம் கூள

பண் - தக்கேசி

திருஞரங்சம்பந்தர்

வேதமோதி வென்னூல் பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவர் புலியி னுரிதேரலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பா வெனங்கின்று
பாதங்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன நகராரே. க

நாதாவெனவும், திக்காசிய ஆடைகளை யுடையாய் ஏனவும்,
நம்பாவெனவும் நின்று பாதம் தொழும் அடியவருடைய பாவும்
தீர்ப்பவரும், திருப்பழன நகரையிடமாக வடையவருமான புலி
பினின்றும் உரித்தெடுக்கப் பெற்ற தோலை ஆடையாக வடைய
வர், வேதமோதியும் வென்னூல் பூண்டும் வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலிய வருவார் எனக்கூட்டி முடிக்க.

நக்கா-திகம்பாரா, அல்லது முப்புரமழியச் சிரித்தவரே என்றும் காலாரம், நம்பாவென நின்று-சண்டு உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

கண்மேற்கண்ணுஞ் சடைமேற்பிறைய முடையார்
காலஜைப்

புண்ணூறுதிர மெதிராரேடுப் பொன்றப் புறந்தாளால்
எண்ணுதுதைத்த வெங்கைபெருமா னிமவான்

மகளோடும்

பண்ணேர்களிவண் டறைபூஞ் சோலைப் பழனநகராரே. 2

இமவான் மகளோடும் இசைத்தன்மை பொருங்கிய களிப்பு
யிக்க வண்டுகள் ஒலிக்கும் பூக்களையுடைய சோலை குழ்ந்த திருப்
பழன நகரை யிடமாகவடைய இறைவன் தம்முடைய இயல்பான
இரண்டு கண்களின் மேலும் நெற்றிக் கண்ணுகிய கண்ணையும்,
சடையின் மேல் இனம்பிறைச் சந்திரனையும் உடையவர். அவர்
இயமனைப் புண்ணினின்றும் சோன்றிய உதிரமானது ஏதிரில்
ஆரூக வோடுதலான் அவன் இறக்கத் தன்னுடைய தாளின் புறத்
தால் மனதிற்பெரிடாக எண்ணுமல் இலேசாக எண்ணியுறைத்த
எக்கையும் பெருமாலுமாவர்.

புண்ணூறுதிரம்-புண்ணினின்றும் தோன்றிய குடுதி.

அறையும்புனுவுஞ் சடைமேலுடையர் பறைபோல் விழிகட்டபேய் உறையுமயான மிடமாவுடையர ரூலகர் தலைமகன் அறையுமலர்கொண் டடியர்ப்பாவி யரடல் பாடல்செய் பறையுஞ்சங்கும் பலியுமேரவரப் பழன நகராரே. கு

அடியர் வணக்கி ஆடலையும் பாடலையும் செய்தற்கு ஏழுப்பும் பறையொலியும் சங்கொலியும் பூசையொலியும் ஓயாத திருப்பழனம் என்றபடி.

விழிகண்-வினைத்தொகை, அறையுமலர்-வண்டறையுமலர் என்க.

உரமன் னுயர்கோட் டில்ருக்கை யலறுமயா னத்தில் இரவிற் பூதம் பாடவாடி யெழிலரலர் மேலைப் பிரமன் றலையி னறவமேற்ற பெம்மானெனமை யானும் பரமன்பகவன் பரமேச்சுவரன் பழன நகராரே. கு

ஷமன்னுயர் கோட்டுவது டகை-வலிமை கிலைபெற்ற உயர்த் தரக்கிளைகளிலிருந்து கொண்டு குழறும் கைகை. பிரமன் றலையின் றவம்-பிரமாவின் தலையில் பிச்சையென்பது கருத்து.

குலவெஞ்சிலையான் மதின் மூன் ரெரித்த கொல்லேறுடை யண்ணல் கலவமயி லுங் குமி லும்பயி லுங் கடல்போற் காவேரி நலமஞ்சடைய நறுமாங்கனிகள் குதிகொண் தெதிருந்திப் பலவின்கனிக டிரைமுன் சேர்க்கும் பழன நகராரே. கு

குலவெஞ்சிலையான்-வினைத் தொடிய வில்லால்- ஆன்மூன்ற ஆருபு. கலவமயில்-தோகையையுடைய மயில். கடலைப்போலும் எல்ல மஞ்சகளையுடைய காலிரியின் திரைகள் குதிகொண்டு நறு மாங்கனிகளை ஏதிருந்திப் பலவின்கனிகளை மூன் சேர்க்கும் திருப் பழனம் என்க.

வீளைக்குரலும் விலிசங்கொலியும் விழவின்

தென்விழோவா
மூளைத்தலைகொண் டடியாரேத்தப் பொடியா
மதிளென்றார்
களைப்படுகி விலையார்தெங்கிற குலையார் வாழையின்
பாளைக்கமுகின் பழம்வீழ் சோலைப் பழன நகராரே. சூ

ஒவியோவாத அடியாரேத்தத் தலையை மாலையாக்கொண்டு
மதிளென்றார் என்க. படுகையில் உள்ள குலையார் தெங்கிலும்
திலையார் வாழையிலும் பாளைக் கமுகின் பழம் வீழ்சோலை
யென மாற்றுக.

வீளைக்குரல் - சிழ்க்கையொலி. நளைப்படுகில் - ஈரத்தால்
நெகிழ்ந்த மண்ணையுடைய படுகை.

ஒவியோவா - ஈறுகெட்ட ஏதிர்மகைதப் பெயரெச்சம்.

பொய்யாமொழியார் முறையாலேத்திப் புகழ்வார்

திருமேனி

செய்யார்கரிய மிடற்றுர்வெண் னூல் சேர்க்கவலத்தார்
கையாடவினார் புன்னான்மல்கு சடைமேற் பிறையோடும்
பையாடரவ மூடனேவத்தார் பழன நகராரே. எ

கையாடவினாரும், பழனகராருமாகிய பொய்யாமொழி
யாரால் புகழப்படுவார் சிவந்த மேனியை யுடையவர். கரியமிடற்
நையுடையவர் வெண்னூல் சேர்க்க மார்பையுடையவராவர். கை
யாடல்-ஈழுக்கம் விலைபெற ஆடும் ஆட்டம்.

‘நீலமணிமிடற்றருன், கைஞ்ஞின்ற வாடல் கண்டாற் பின்
ஒனக் கண் கொண்டு காஸை தென்னே’ என்பதும் நோக்குக.

மஞ்சோங்குயர முடையரன்மலையை

மாருவியடுத்தரன் ரேள்
அஞ்சோடஞ்சும் ஆறுநான்கு மட்ர மூன்றினார்

நூசார் சுடலைப் பொடிந்றணிந்த நம்பான் வம்பாரும்
பெந்தாமரைகள் கழனிசூழ்ந்த பழன் நகராரே. அ

ஆகாயமளவும் ஓட்டிய புக்கழியுடையவதும் மலையை மாறுக
எடுத்தவதுமானிய இராவணனுடைய தோங்கன் பத்தும் எனக்
டட்டுக.

வம்பு ஆகும்-மணம் பொருங்தும்.

கழியார்கொன்றைச் சுருப்பின்மாலை கமழ்புன்

சடையார்வின்

முடியாப் படிரூப் வடியாலுக முழுதுந்தாவிய
நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிக் கானுத
பழியார்பொடியாடகலமுடையார் பழன் நகராரே. கூ

கழியார் கொன்றை-மணமுடைய கொன்றை.

விண்ணனவும் பொருங்தும் முடியுடன் கழியான்டூருவ
மெடுத்த உலகத்தை மூன்றாடியால் முழுவதும் தாவிய திருமால்
என்பது கருத்து. நேடிக்கானுத பழியார்-தேடிக் கானுத
தன்னமயர்.

கண்டாஞ்கழுவர முன்னேயோடிக் கலவைக் கஞ்சியை
உண்டாஞ்சவர்க் குரைக்குஞ் சிறுசௌலேரார்

பாராட்ட

வண்டாமரையின் மலர்மேன்றவ மதுவாம் மிகவுண்டு
பண்டாஞ்கெழும் வண்டியாழ் செய்யும் பழன் நகராரே.

சிறுவர் ஏழுங்கவுடன் கண் கழுவமுன்னே ஒடிக் கலவைக்
கஞ்சியை உண்டு, அவ்விடத்து அவர்கள் சொல்லுகின்ற சிறு
சௌல்வின் கருத்தை ஆராயாமல் பெரியவர் பாராட்ட. குளத்தி
லுன்ன வளவிய தாமரையின் மலர்மேல் வண்டானது பற்று
சென்று தற்பாய மதுவிளையுண்டு பண்ணிசை பொருங்க யாழ்
செய்யும் பழனம் என்க. மதுவுண்ட வண்டின் குழற்றும் கலவைக்
கஞ்சியுண்ட சிறுவரின் மழலையும் கூறியது பொருளான் இன்புஞ்
செய்யாவிடலும் இசையால் இன்பஞ் செய்யுமென்பது கருத்து.

“கண்கழுவமுன்னே’ என்றஞ்சும், சிறுசௌல்” என்ற
அனும் சிறுவர் என்பதும், “பாராட்ட” என்றஞ்சும் பெரியவ
ரென்பதும், பெற்றும்:

வேய்முத்தோங்கி விரைமுன்பரக்கும் வேணுபு

ரங்கன்னுள்

ஊவும்த்தனைய திறலான்மிக்க ஞானசம் பந்தன்
பேசற்கினிய பாடல்பயிலும் பெருமான் பழனத்தை
வரயிற்பொலிந்த மரலைபத்தும் வல்லார் நல்லாரே. இக

வேயானது மிகவும் ஓங்கி வளர்ச்சு, முதிர்தலின், வெட்டு
துச் சிக்கிய முத்துக்கள் விரைவாக மூன்றே விழுஷ்து பாங்து
கிடக்கும் வேணுபுரம். ஊர் வேணுபுரமாதவின் வேய்முத்தக
அங்கைம் பரப்பியதென்ற கறிசீர். வேணுபுரம்-சிர்காழி.

ஊவும்த்தனைய திறவென்பது - கால வத் தடையின்றிச்
செலுத்துதலர்கள் வந்த அப்படிப்பட்டதிறன் என்பது கருத்து.
செல்வம் முதலியலைகளைச் செலுத்துதலர்கள் வரும் புகழை
விட, காலவச் செலுத்துதலான்வரும் புகழ் மிக்க தாங்கின்
அங்கைம் கறிசீர்.

“நாடுவ மென்றும் நல்லுடைமை அங்கலம்
யாங்கத் துன்னாலு மன்ற ” என்னும்
கிருவன்னுவர் வாக்கும் சினைவு ஈரற் பற்று.

திருப்பழனம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - பழந்தக்க ராகம்.

பதிகம் கட.

திருநாவுக்கரசர்

சௌங்மாலை பயில்கின்ற துயிலினங்காள் சொல்லீரோ
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றுய பழனத்தான்
முன்மாலை குதிதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பெரன்மாலை மார்பனென் புதுவலமுன் டிகழ்வானே. க

இப்பாட்டும் பின்னுங்கள் இதனைச் சேர்த்த ஒன்பது பாட்டும்
தலையின்டற்ற ஆரும். சிலபெருமான்மேற் காதல் கொண்ட
தலையி, தன் ஸிலை கண்டு இறைவனுய தலைவன் அருளாமல்
இருக்க, ஆசைமீக் கூர்தலான் பொழிலையும், புன்னோயும் பிற
அந்தையும் நோக்கி விணித்துப் புவம்புவதாக இச்செய்யுள் செய்
யப்பட்டுள்ளது. கணவனும் மனைவியும் போல அன்புடன் நெருங்
கிப் பழகும் உட்டம், உகைத்தில் வழங்கும் மற்றைய உறவுமுறைக்
கில்லைத்தலின், அடியவர் தங்களைப் பெண்ணுகவும், இறைவனைத்
தலையுனுகவும் வைத்துப் பாடித் தங்களின் அங்கைப் புவப்படுத்து
வதோடு, மற்றவர்களையும் அங்கைம் ஈடுபடச் செய்தல் மாடு.

சொங்மாலை-சொந்தகளின் வரிசை-அதாவது பாட்டு. பன்
மாலை வரிவண்டு-பல தன்மைகளை யுடையகிற்றுக்கண் பொருக்கிய
வண்டுகள். திங்கள் முகிழ் விளங்கும் கென்னி-திங்களாகிய
மொட்டு விளக்கும் உட்சி யென்க. புதுவலம்-தலையின் இளமை
யால் ஏய்த மற்றவரால் நரப்படாத புதிய நலம்.

“அங்கை யோம்பிய வாய்நலம், எங்கை கொண்டான்”
என்ற கருத்தையும் நோக்குக.

கண்டகங்காள் முண்டகங்காள் கைதைகாள்

செய்தல்காள்

பண்டரங்க வேடத்தான் பாட்டேரவாப் பழனத்தான்

வண்டிலராக தட்டம் மூழ்கி மற்றவனென் தளிர்வன்னாம்
கொண்டாள் தானறிவான் குறிக்கொள்ளா

தொழிலானே. १

கண்டகம்-சீர்முன்ஸி, கைதை-தாழை, பண்டாங்கடேடம்-
பாண்டாங்கமென்பது சிவபெருமான் மூப்புரங்களையும் அழித்து
அவர்கள் வெங்கு வீழ்ந்த நீற்றை அங்கித் தன்மேற் பூசிக்
கொண்டு ஆடும் கூத்து. பாண்டாங்கமென்பது பண்டாங்கமென்று
விகாராமாயிற்ற. தானறிவான் என்பது கனவின்கண் யாருமின்
வாது தானே வந்து தன் நலத்தை யுண்டான் என்றபடி. “யாரு
மின்லைத் தானே கண்வன்” என்ற அடிப்பிள் கருத்தும் சண்டு
சினைவு உற்பாற்ற.

மனைக்காஞ்சி யினங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைம்மா ஏரிபேர்த்தான் பலர்பாடும்

பழனத்தான்

சினைக்கின்ற சினைப்பெல்லாம் உரையாயோ

சிகழ்வண்டே

சுனைக்குவளை மலர்க்கண்ணூள் சொற்றுதாய்ச்

சோர்வாளே. २

மனைக்காஞ்சி-மனையிடத்துள்ள காஞ்சிமரம், சினைக்கின்ற
சினைப்பு-அவனைப்பற்றி யானினைக்கின்ற எண்ணாம். சிகழ்வண்டு-
இங்கு மங்கும் பறந்து செல்லும் வண்டு. சுனையிடத்து மலர்க்
துள்ள குவளை மலராகிய கண்ணை யுடையவளாம் தலைவி, அது
கென்ற தோழியின் சொல்லை ஏதிர்நோக்கிச் சோர்ச்சிதிருப்
பாளோ! இரான் என்பது கருத்து. பிரிச்திருப்பாருக்கு ஒரு
நாழிகை பல வூழிகளாகத் தோற்றுமாகவின் இவங்கள் உறியை.
என். தண்னைப் பிறங்கோற் கூறியது.

புதினயயாய் இனியயயாம் பூங்தென்றால் புறங்காடு
பதியாவ திதுவென்று பலர்பாடும் பழனத்தான்

மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகங்கை
விதியாளன் என்னுயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானே !

புறங்காடாகிய இதனையே பதியாகக் கொண்டுள்ளார்
வென்று பலரும் பாடும் திருப்பழைத்துங்களவன் என மாற்றக.
மதியாதார் வேள்வி-தக்கன் வேங்வி. மதித்திட்ட விதியாளன்-
அழித்திட்ட விதியை ஓன்பவன். மதிகங்கை விதியாளன்-மதியை
யும் கங்கையையும் விதித்தலை யாள்பவன். தென்றால் ! என்னுயிர்
கொடு கலங்கு விளையாடுதலை விடுத்தானே.

மண்பொருந்தி வரம்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேரும் நின்றுள்ளைப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனஞ்சேர் அப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்தும் கைவிடான் கடவேனே.

மாதீர்த்த வெதியர்-மிகக அய்மை பொருந்திய வேத வழி
நிற்பார். கண்பொருந்தும் போதத்தும் கைவிடான் கடவேனே-
துங்கும்பொழுதும் கைவிடேனென்றும், இறங்தாலும் கைவிடே
கொந்தும் பொருந் கொள்ளலாம். “இம்மை மாறி மற்றும்
யாவினும் நீயாசிய ரெங்கணவளை, யானுகியர் சின் நெஞ்சு நேர்
புலே” என்பதும் கொக்கு.

பெங்கோத மால்கடவிற் புறம்புறம்போய் இரைதேரும்
செங்கால்வென் மடாராய் செயற்படுவ தறியேன்களன்
அங்கோல வளைகவர்ந்தான் அணிபொழில்குழும்
பழனத்தான்
தங்கோல கறுங்கொன்றைத் தாரருளா தொழிலானே.

மிக்க ஒலியுடைய பெரிய கடலுக்குப் பக்கத்தும் கடலுக்கு
அப்புறத்து : கெங்ற இரைதேரும் ராராய் என்பது கருத்து.
செயற்படுவதறியே - செய்யப்படுவதை யறியேன். அங்கோல
வளை-அழிய திரண்ட வளையல். அருளா தொழிலானே-கொடுத்
தருளானே என்பது கருத்து.

துணையார் முயக்கிப்போய்த் துறைசேரும் மடாராய்
பணையார் வராத்தான் பாட்டேவாப் பழனத்தான்

கணையார் இருவிசும்பிற் கடியரணம் பொடி செய்த
இணையார் மார்பனென் எழில்கலமுன் டிகம்வரனே. எ

தணையார் முயங்கி-பெட்டையானது மசிழ்ச்சியான் சிறை
வடையத் தழுவி. பணையாரவாரம்-இரைக்கருவிகளின் ஒருமித்
தெழுஷ்த வொலி. கணை பொருங்கியதால், பெரிய ஆகாயத்து
இயங்கும் காவலையுடைய அரண்றதைப் பொடி செய்த என்பது
கருத்து.

“குடினர் புரிந்து குண்ணுணப் பட்டோர், குடினரிடப்
பூவேர ரன்ன” ராகவின் தலைவி “எழில் நலமுன் டிகம்வரனே”
என்றுங்.

கோவைவாய் மணிவரன் றிக் கொழித்தோடும் காவிரிப்பூம்
பாவைவாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தோடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகள்கோன கொல்லேற்றின்

கொடியரடைப்
பூவைகாள் மழைகாள் போகாத பொழுதுள்ளதே. அ

கோவைவாய் மணிவரன் றித்திலத்தி ஏடிலிலுள்ள மணிகளை
அடித்துக்கொண்டு, ஜ சாரியைகாவிரிப் பூம்பாவை-காவிரியாகிய
நங்கை. வாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தோடுதலாவது மசிழ்வடன்
கிரித்துக்கொண்டு நீராடுதல். கோவைவாய்-கொள்ளவைப் பழம்
போன்ற வாய்.

புள்ளிமான் பொறியரவம் புள்ளுயர்த்தான் மணிநாகப்
பள்ளியரன் தொழுதேத்த விருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் விளைதிர்க்கும் என்றுரைப்ப ரூலகெல்லாம்
கள்ளியேன் நானிவற்கென் கணவளையுங் கடவேவனே. கூ

புள்ளிமானையும் பொறி யரவத்தையு முடைய பழனத்தான்.
புள்ளுயர்த்தவனும் மணிகளையுடைய நாகத்தைப் பள்ளியரக
யுடையவனுமாகிய திருமாரல் தொழுதேத்த இருக்கின்ற பழனத்
தான் என மாற்றுக. உள்ளுவார் விளை தீர்ப்பவென்றுகர
உரைக்கின்றனர். யானுஞ்சியதை அருளாததோடு அவருக்காக
என்னுடைய தீர்க்க வளையலையும் இழப்பேறனு என்றபடி.

வஞ்சித்தென் வகைவர்த்தான் வாரானே யாயிடும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்புதி
அஞ்சிப்பு வாய்நின்ற சேவடியரம் கோடியையே. ८

பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம்-பஞ்சைப் போன்ற மெத்தென்ற
அழகளையுடைய அன்னம். துன்பமானது அஞ்சிச் சென்று தன்
சிலையினின்றும் கெட வேங்லி செய்யும் அப்புதி யென்பது
கருத்து. பரந்தார்க்கும்-எங்கணும் ஒவ்வி செய்யும். அப்புதியை
களிள் குஞ்சிக்குப் பூவரய் நின்ற விவக்தஅழைய யுடையாய்
என்பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் டாக்

திருக்கேரிசை

திருநாவுக்கரசர்

ஆடினு ரொருவர் போலு மலர்கமம் குழலினோக்
கூடினு ரொருவர் போலுங் குளிர்புனல் வளைக்ததிக்கள்
குடினு ரொருவர்போலுங் தூயநன் மறைகணுங்கும்
பாடினு ரொருவர்போலும் பழனத்தெம் பரமனுரே.

அவர்கமழ்குழல்-பூவால் மனம் கமழுகின்ற கூட்டல். குளிர்புனல்-கங்கை.

போவதோர் நெறியுமானுர் புரிசடைப் புநிதனுர்கான்
வேவதோர் வினையிற்பட்டு வெம்மைதான் விடவுங்
கில்லேன்
கூவரு னவர்கள்கோர் சூணமிலா வைவர் செய்யும்
பாவமே தீரங்குரர் பழனத்தெம் பரமனுரே.

யான் செல்லுகின்ற நன்னென்றியாகவேயாகி எனக்குத்
துணையானுர். புநிதன்-தூய்மையானவன். வினையின் குழலில்
அகப்பட்டுக்கொண்டு அவ்வினையாம் வெம்மையினா விடுமாற்றலு
யில்லேன்.

அவர்கள்-பஞ்சகிழந்திரியங்கள், கூவல்தான் கேளார்-இன்
ஏதலைக் கேட்காதவராயினர். அங்கனம் கேளாதவராகிய இர்
திரியங்கள் செய்யும் பாவத்தைத் தீர்ப்பவன் என்பது பொருள்.
சூணமிலா ஜவரைன்றது இழித்தற்கண் உயர்த்துக்கறியது.

கண்டராய் முண்டராகிக் கையிலோர் கபலமேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடியாடித் தொழுதழல் பரமனுர்தரம்
விண்டவர் புரங்களெய்த வேதியர் வேதநாவர்
பண்டையென் வினைக்கழர்ப்பார் பழனத்தெம் பரமனுரே.

கண்டர்-வீர, முண்டர்-திருச்சௌக்தநற்றியையடையா
விண்டவர், பக்கவர்.

நீரவன் நீசினேடு சிழலவ னெழிலதாய
பராவன் விண்ணினமிக்க பரமவன் பரமயோகி
யாரா எண்டமிக்க திசையினே டெரளிகளரகிப்
பாரகத் தயிர்த மானூர் பழனத்தெம் பரமனுரே.

பரமயோகியாரவன் - மேலாகேயோகத்தைச் செய்பவாக
அன்னவன்.

ஊழியர் ரூழிதோறு மூலக்குக் கொருவராகிப்
பாழியர் பாவந்தீர்க்கும் பராபரர் பரமதாய
ஆழியர் னன்னத்தானு மன்றவர்க் களப்பரிய
பரழியர் பரவியேத்தும் பழனத்தெம் பரமனுரே.

ஊழியர்-ஆழிதோறுமூள்ளவர். பாழியர் பாவம்-வன்மை
பொருக்கிய பாவம். அன்னத்தான்-பிரமன்.

ஆலின்கி முறங்கவளல்லர மன்றவர்க் கருளிச்செய்து
நூலின்கி முவர்கட்டகெல்லர நுண்பொருளாகினின்று
காலின்கிம்க் காலன்றன்னைக் கடுகத்தான் பாயக்கு
பின்னும்
பாலின்கிம் நெய்யுமானூர் பழனத்தெம் பரமனுரே.

ஶ்ரவின் கீழவர்கட்டகெல்லரம் தண்பொருளாகி - நூல்களின்
ஞன்னே அவற்றைப் பயில்வாருக்கெல்லாம் பொருளாகி நின்ற
ஙன் என்பது கருத்து. பாலின் கீழ் நெய்யுமானூர்-பாலுங் நெய்
முறைக்கு கல்கிகுத்தல் போல உலகொடு இறைவன் கல்க
ஞன்னான். “பாலிற்படு நெய்போல் மறைய சின்றனன் மாமணிச்
சோதியான்” என்னும் வாக்கும் சண்டு சினவுக்கற்பாற்ற.

ஆதித்த னங்கிசோம னயனேடு மால்புதனும்
போதித்து சின்றுலகிற் போற்றிசைத் தாரிவர்கள்
சோதித்தா ரேழுலகுஞ் சோதியுட் சோதியாகிப்
பாதிப்பின் னுருவமானூர் பழனத்தெம் பரமனுரே.

ஏங்கி-நெருப்பு. போதித்துவின்ற-போதிக்கப்பட்டு சின்ற.
போற்றிசைத்தவராகிய இவர்கள் ஏழுலகையும் சோதித்தா
என மாற்றக.

காற்றனுற் காலற்காய்ந்து காருரி பேர்த்த வீசர்
தோற்றனுர் கடலுணர்சைத் தோடைடைக் காதர்சோதி
எற்றினு ரினவெண்டிங்க ஸிரும்பொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினுர் வினைகளெல்லாம் பழனத்தெம் பரமனுரே.

காற்றனுற் காலற்காய்ந்து - காலிலுல் யமனைக் கோபித்து
உதைத்து. காருரி-கரிய யானையின்தோல். தோற்றனுர்கடல்-
தோற்றம் அமைத் தடல். பாற்றினுர்-அழித்தார்

கண்ணலும் பிரமனேடு காண்கில ரகிவங்தே என்னியுங் துதித்துமேத்த வெர்யுரு வாக்கின்று வண்ணங்க மலர்கடுவி வாழ்த்துவார் வாழ்த்தியேத்தப் பண்ணுலரம் பாடல்கேட்டார் பழனத்தெம் பரமனுரே.

வியுருவாகிசின்ற-திபின் வடிவமாக சின்ற.

குடையுடை யரக்கன்சென்று குளிர்கயி லாயவெற்பின் இடைமட வரலையஞ்ச வெடுத்தலு மிறைவனேக்கி விடையுடை விகிர்தனருனும் விரலினு ஊன்றிமீண்டும் படைகொடை யடிகள்போலும் பழனத்தெம் பரமனுரே.

குடையுடையரக்கன் - வெண்க காற்றக்குடையையுடைய இரவனன். விடையுடை விகிர்தன்-இடபவாகனத்தை யுடைய விவபருமான். மடவரல்-பார்வதி. ஜ-சாரியை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்

பதிகம் அன

திருவிருத்தம்

திருநாவுக்கரசர்

மேவித்து நின்று விலோந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன அல்லல் அவையறுப்பான்
பாவித்த பாலனை நீயறி வரம்பழ னத்தரசே
குவித்துக் கொள்ளுங் தனையடி யேனைக்

குறிக்கொள்வதே க.

மேவித்து நின்று-பொருங்துவித்து நின்ற.

ஆவித்து நின்று-முடிந்து நின்ற. அவையறுப்பான்-அவை
களை யறுத்தற்கு. பானீற்று வினையெச்சம்.

சுற்றின் ரூர்புறங் காவல் அமரர் கடைத்தலையில்
மற்றுகின் ரூர்கிரு மாலைடு நான்முகன் வந்தடிக்கீழ்ப்
பற்றினின் ரூர்பழ னத்தரசேஉன் பணியறிவரன்
உற்றுகின் ரூர்அடி யேனைக் குறிக்கொண்டருளுவதே.

கடைத்தலையில் புறங்காவலாக அமரர் சுற்றி நின்றுர்.

உற்றுகின்ற அடியவருக் கடியேனை எனக்கொள்க.

ஆடிகின்றுய் அண்டம் ஏழுங் கடந்தபோய் மேலவையும்
குடிகின்றுய்குவி மென்மூலை யாளையும் கொண்டுடனே
பாடிகின் ரூய்பழ னத்தரசேஅங்கொர் பரன்மதியம்
குடிகின் ரூய்அடி யேனை அஞ் சாமைக்

குறிக்கொள்வதே. க

அண்டம் ஏழாயிய மேலேயுள்ளவற்றைக் கட்டுப் போய்
ஆடிகின்றுய். அங்கொர் பரன்மதியம் குடிகின்றுய்-அங்கு ஒரு
பான்போலும் மதியீனாச் குடிகின்றுய்.

எரித்துவிட்டாய் அம்பி ஒற்புர மூன்றுமுன் னேபடவும்
உரித்துவிட்டாய்வுமை யாள்கூகுக் கெய்தவோர்

குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட்டாய்பழ னத்தர சேகங்கை வரர்சடைமேல்
தரித்துவிட்டாய் அடி யேனைக் குறிக்கொண்
டருளுவதே. ச

குஞ்சாம்-யானை, வார்சடைமேல் கங்கை பரித்த விட்டாய்-
விண்ட சடையின்மேல் கங்கையைச் சுமக்த விட்டாய்.

அடி யேனைக் குறிக்கொண்டருளுவதைத் தரித்துவிட்டாய்
வைக்கட்டுக் கொட்டுக்கொள்ளுதல்.

முன்னியும் முன்னை முஜைத்தன மூளமி இம்முடனே
மன்னியும் மக்கு மிருந்தனை மரய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசுற வரய்பழ னத்தரசே
உன்னியும் முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே.

முதன்மைக்கும் முதன்மையுடையாய். எதிர்க்காலிய
எபிலூடன் யாருமறியாமல் நங்கியுமிகுக்தாய். மாயமனத்தவர்-
வஞ்சம் பொருக்கிய மனத்தவர். பன்னிய நூலின் பரிசு-என்
வீய எண்ணத்தின் தன்மை. நூல் சுங்கு ஏண்ணம். “எதில
எதிலார் நூல்” என்ற இடத்துப் பரிமேலழகரும் இங்கைம்
அழியுள்ளார்.

யங்கதறுத் தாய்இஸ்ப னய்இருங் தேபடைத்
தான் தலையைக்
காய்ந்தறுத் தாய்கண்ணி னலன்று காமலைக்
காலைனையும்
பரய்ந்தறுத் தாய்பழ னத்தர சேனன் பழவினைநேரய்
ஆய்ந்தறுத் தாய் அடி யேனைக் குறிகொண் டருளுவதே.

ஆங்பனும் இருந்துகொண்டே படைத்தவன் தலையை
நெருங்கி அறுத்தாய். காய்ந்தறுத்தாய்-கோபித்தழித்தாய்.

மற்றுவைத் தாய்அங்கொர் மாலோரு பாகம்

மகிழ்ந்துடனே

உற்றுவைத் தாய்ஹமை யாளொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பற்றிவைத் தாய்பழ னத்தர சேஅங்கொர்

பாம்பொருகை

சுற்றிவைத் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருஞுவதே—எ

திருமாலை ஒருபக்கம் மகிழ்ந்துடனிருக்க வைத்தாய். உமை
யவளைப் பிரியாது கூடியிருக்கும் தன்மையைப்போல உடலிற்
பொருந்தவைத்தாய். உறவென்பது உற்றெனத் திரிக்கு ஸின்றது.

ஹரினின் ரூய்லூன் றினின் றுவின் டரரையும் ஓன்ளமூலரல்
பேரரினின் ரூய்பொறை யாய்ஹயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் ரூய்பழ னத்தர சேபணி செய்பவர்கட்
காரனின் ரூய்அடி யேனைக் குறிக்கொண் டருஞுவதே.

ஊதொறும் ஸின்றூய். விண்டார்-பகைவர்.

ஓன்ளமூலரன் ஏரித்துப் பேராசிட ஸின்றூய். உவிராஜிய ஆவி
ஸைப் பொறையாகச் சமக்கெகாண்டு அடியவர் ஸிமித்தம் உலகத்
தில் ஸின்றூய்.

பேரகம்வைத் தாய்புரி புன்சடை மேலோர் புனலதைன
யாகம்வைத் தாய்மலை யார்மட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தர சேஉன் பணியருளரல்
ஆகம்வைத் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருஞுவதே. கூ

ஒங்புனல்-கங்கை. மலையான் மடமங்கை-பார்வதி.

பாம்பையும் உன்னுடைய அருளினால் ஆகத்தின் கண் வைத்
தாய்.

அடுத்திருங் தாய்அரக் கன்முடி வாயோடு தோன்

நெரியக்

கெடுந்திருங் தாய்களரங் தார்வலி யைக்கிளை யோடுடனே
படுத்திருங் தாய்பழ னத்தர சேபுலி யின்னுரிதோல்
உடுத்திருங் தாய்அடி யேனைக் குறிக்கொண்

டருஞுவதே. ர

அடுத்திருங்தாய்-எங்கும்பொருந்தி யிருக்தாய். சிளர்க்தார்-
மாறபட்டெழுங்தார். படுத்திருங்தாய்-அழித்திருக்தாய்.

திருப்பழனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிகம் உடுமி

திருத்தாண்டகம்.

திருநாவுக்கரசர்.

அலையார் கடனஞ்ச முண்டர் தாமே

அமரர்களுக் கருள்செய்ய மாதி தாமே

கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே

கொல்வேங்கைத் தோலென் ரசைத்தார் தாமே

கிலையாற் புரழுன் ரெரித்தார் தாமே

தீநோய் களைந்தென்னை யரண்டார் தாமே

பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர் தாமே.

பழன நகரோம் பிரானூர் தாமே.

அலையார்கடல்-அலைபொருக்திய பாற்கடல், அசைத்தார் -
கட்டஞ்சார். சிலையால்-வில்லால்.

பலி-பிச்சை. தாருக வனத்து இருஷ்களின்-செருக்
கொழிக்க அவர் பத்தினிமர் விரும்பும் வன்னம் அசிகுடைய
வாய்ச் சென்றூராதவின் இங்னனம் கூறினர்.

வெள்ள மொருசடைமே வேற்றூர் தாமே

மேலர்கண் மேலர்கண் மேலர் தாமே

கள்ளங் கடிந்தென்னை யரண்டார் தாமே

கருத்துடைய புதப் படையார் தாமே

உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே
யுறுநோய் சிறுபினிக மர்ப்பார் தாமே
பள்ளப் பரவைநஞ் சண்டார் தாமே
பழன கெரெம் பிரானூர் தாமே.

2

வெள்ளம்-கங்கை. கண்ணங்காத்து-வஞ்சினையைப் போக்கி
பச்சைப் பரவை-ஆழமுடைய பாற்கடல்.

இரவும் பகலுமாய் நின்றூர் தாமே
யெப்போது மென்னெஞ்சத் துள்ளார்தாமே
அரவு மரையி லசைத்தார் தாமே
யனலாடி யங்கை மறித்தார் தாமே
குரவங் கமழுக் குற்றூலர் தாமே
கேரலங்கண் மேன்மே வுகப்பார் தாமே
பரவு மழியார்க்குப் பரங்கர் தாமே
பழன கெரெம் பிரானூர் தாமே.

ந

அரையில்-இடுப்பில். உகப்பார் - விருங்குவார். பங்கர்-
பக்கத்தேயுன்னவர்.

மாறின் மதின்மூன்று மெய்தார் தாமே
வரியரவங் கச்சாக வார்த்தார் தாமே
நிறுசேர் திருமேனி நிமலர் தாமே
நெற்றி நெருப்புக்கண் வைத்தார் தாமே
ஏறு கொடுஞ்சுலக் கையார் தாமே
யென் பரபரண மனித்தார் தாமே
பாறுண் டலையிற் பலியார் தாமே
பழன கெரெம் பிரானூர் தாமே.

ச

மாறின்மதில்-மற்றவால் தடுத்தறியலாத மதில். கச்ச-
அரையிலெனியும் பட்டிகை. என்பாபரணம்-எலும்பாகிய அணி
கள். பாறு-பகுஞ்சு.

சீராஸ் வணங்கப் படுவார் தாமே
 திசைக்கெல்லாம் தேவாகி சின்றூர் தாமே
 ஆரா வழுதழு மானுர் தாமே
 யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
 நீரார் சியம் முடையார் தாமே
 நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே
 பாரார் பரவப் படுவார் தாமே
 பழன கூரெம் பிரானுர் தாமே. ஞ

சீராஸ்-சிறப்புக்களால். பாரார்-உலகத்துங்கவர். பாவப்
 படுதல்-வணங்கப்படுதல். நீரார் சியம்-நீரில் செய்யப்படும் சியம்
 வொழுக்கம்.

கால னுயிர்வெளவ வல்லர் தாமே
 கடிதோடும் வெள்ளை விடையார் தாமே
 கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே
 கோணுக நாணுகப் பூண்டார் தாமே
 நீலம் பொளிந்த மிடற்றூர் தாமே
 நீள்வரையின் உச்சியில் இருப்பார் தாமே
 பால விருத்தரு மானுர் தாமே
 பழன கூரெம் பிரானுர் தாமே. கு

கோணுக நாணுகப் பூண்டார்-உலிரைக் கொள்ளும் ராகத்தை
 மார்பிளணியும் நூலாகப் பூண்டார். விருத்தர்-முதியவர்.

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே
 யேழுழிக் கப்புறமாய் சின்றூர் தாமே
 ஆய்ந்து மலர்துவ நின்றூர் தாமே
 யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
 தேய்ந்த பிரைசடைமேல் வைத்தார் தாமே
 தீவர யரவதனை யார்த்தார் தாமே
 பரய்ந்த படர்கங்கை யேற்றூர் தாமே எ
 பழன கூரெம் பிரானுர் தாமே.
 தெய்க்தபிழை-இளம்பிழை, தீவாயாவு-ஞ்சும் வாபிழுஞ்சு
 அஞ்சு. எ

ஓராதா ருள்ளத்தி னில்லர் தாமே
 யுள்ளுறு மன்பர் மனத்தார் தாமே
 பேராதென் சிங்கை பிருந்தார் தாமே
 பிறக்கென்றுங் காட்சிக் கரியார் தாமே
 ஊராரு மூவுலகத் துள்ளார் தாமே
 மூலகை நடுங்காமற் காப்பார் தாமே
 பரரார் முழவத் திடையார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானுச் தாமே.
அ

ஓராதார்-என்னுதவர். போது - பெயராது. ஊராரும்
 மூவுலகம்- ஊர்களையுடைய மூன்று உலகம்.

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மானுர் தாமே
 கேரிமையை யொருபாகம் வைத்தார் தாமே
 பூண்டரவை புலித்தோன்மே லார்த்தார் தாமே
 பொன்னிறத்த வெள்ளச் சடையார் தாமே
 ஆண்டுல கேழுனைத்தினையும் வைத்தார் தாமே
 யங்ககங்கே சிவமாகி நின்றூர் தாமே
 பரண்டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானுச் தாமே.
க
 பார்த்தன்-அருச்சனன், பரிந்தார்-அன்புசெய்தார்.

விடையேறி வேண்டுலகத் திருப்பரர் தாமே
 விரிக்கிரோன் சோற்றுத் துறையார் தாமே
 புடைசூழத் தேவர் குழாத்தார் தாமே
 பூத்துருத்தி நெய்த்தான மேஹர் தாமே
 அடைவே புனல்சூழை பாற்றூர் தாமே
 யரக்களையு மற்ற லழித்தார் தாமே
 படையார்பல் பூத முடையார் தாமே
 பழன நகரெம் பிரானுர் தாமே.
ஏ

அடைவே புனல்சூழையாற்குர்-முறையாகப் புனல் குஷ்
 தன் திருவையாற்றை விடமாக அடையவர்,
 அரக்கன்-இராவணன். படையாப் பல்பூதம் - படையாச
 அங்குபலபூதம்.

திருச்சிற்றப்பன்.

திருப்பழனம்

பதிகம் கசக

திருக்குறுங்தொகை.

திருநாவுக்கரசர்

அருவ னுயத்தி மீருரி பேர்த்துமை அவிவிஸ பாலம்
உருவ னுயெரற்றி யூர்பதி யாகிலும் பாலம்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவி னுற்றிரு வேண்டுமீத் தேவர்க்கே.

அருவன்-உருவமில்லாதவன். அத்தி-யானை. சகுரி-உளித்தோல். ஒற்றியூர் பதியாய் ஆகிலும் எனக் கட்டுக. பழனத்தான் அருவனுயும் உருவனுயும் ஊர்பதியாகவும் உடையனுபினும் அவன் அருள் தேவர்க்கும் வேண்டுமென்பது கருத்து.

வையம் வஞ்சு வணங்கி வலங்கொளும்
ஜய இனயறி யர்சில ராதர்கள்
பைகொ ளாடர வார்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கள் போக்கிடு வார்களே.

வையம்-உலக உபிர்கள் ஆகுபெயர். பைகொளாடரவ-
விடப் பையினாயுடைய ஆடும் பாம்பென்பது கருத்து. ஜயனை
அறியாதவாயிய சிலராகவுள்ள அறிவிலின் பொய்யராய்க்
காலங்கள் போக்கிடுவார் ஏன்ற கட்டுக.

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
தின்ன மாகத் திருச்சடை சேர்த்தியே
பன்னு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
என்னு நீரவ னயிர ஏமமே.

ந

வாசிகை-இறைவனுக்குப் பின்புறத்தில் ஏட்டமாக வைக்
கும் திருவாசிகை யென்னும் சின்னம்.

அடியவர் வாசிகையினாத் திருச்சடைப்பக்கம் சூர்த்திப்
பன்னே டிசை பாடும் பழனத்தான் என்பது கருத்து.

அவன் ஆயிர ஏமமும் என்னும் தன்மையன.

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பாக்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தார்க்கொன் மாலை சடைக்கணிந் திட்டதே.

ச

இப் பாட்டின் கருத்து தம்மில் வேறுபாடு கொண்ட
பொருள்களைத் தம் மருளான் ஒன்றித்திருக்கச் செய்துள்ளார்
என்பது போலும்.

நீலமுன்ட மிடற்றின னேர்ந்ததோர்
கோ முன்ட குணத்தா னிறைந்ததோர்
பாலு முன்டு பழனன்பா வென்னிடை
மாலு முன்டிறை யென்றன் மனத்துளே.

ஞ

என்னிடத்துப் பழனன்பால் சேருதற்கேற்ற குணத்தால்
கிறைந்ததோர் ஆலமுன்டு என்றன் மனத்துக் கொஞ்சம்
மயக்கமும் உண்டு. பால்-நல்லாத். இறை-சிறிது. பாலமுன்டு
பழனன்பால் என்ற அடி பாலும் பழமுமென்ற தொணிப் பொரு
ளைத் தருகின்றது.

மந்த மாக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மாகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்த மாயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மானுமே. கூ

மப்புத் தன்மையுடைய வானத்திலுள்ள வளர்பிறைப்பின
அழகுண்டாகத் திருச் சடைக்கண்ணே குடிச் சாத்துவானுமிய
பழனத்தான் என முடிக்க.

மந்தமாகம்-மப்புத் தன்மையுடைய ஆகாயம். பந்தம் என்
பது கட்டு. அஃதாவது உலக பாசம்.

மார்க்க மொன்றறி யர்மதி யில்லிகள்
பூக்க ரத்திற் புரிகிலர் மூடர்கள்
பார்க நின்று பரவும் பழனத்தான்
தாட்க ணின்று தலைவணங் கார்களே. எ

பூலைக் கரத்திற் கொண்டு இட்டு அஞ்சலி செய்யாதவ
ராஜிய மூடர்கள் பார்க்குமாறு நின்ற (அடியவர்) பரவும் பழனத்
தான் தானின்கண் நின்று தலை வணங்காதவர் என்ன நிய

யொன்று மறியாத மதியில்லாதவர்.
மதியில்லிகன்-மதியில்லாதவர்.

ஏறி னுரிமை யேர்கள் பணிகண்டு
தேறு வரரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி னுபணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி னுனுமை யாளொடுங் கூடவே. அ

யயர்தவராகிய இமையோர் பணிதலைக் கண்டு தீவினை
யாளர் தேறமாட்டார். கருடனை வரகனமாக ஏடைய திருமா
லுடைய பணியை விரும்பும் பழனத்தான் உழையாளொடுங் ட்ட
விருக்கும் பாகத்தா னுவான்.

வேண்டும் - விரும்பும். பாறு - பகுந்து. உறிஞன்-பாகத்
நான்.

சுற்று வார்தொழு வார்சுடர் வண்ணன்மேல்
தெற்றி னூர்திரி யும்புர மூன்றெழ்தான்
பற்றி னூர்வினை தீர்க்கும் பழனினை
எற்றி னுன்மறக் கேளென் பிரானையே.

கூ

9 சுற்றுவாரும் தொழுவாருமாய அடியவருக்கு அருள் செய்
யும் சுடர் வண்ணகை விருந்து, பகைவருடைய ஆகாயத்தில்
திரியும் புரம் மூன்றெழும் எம்தவனுகிய விஞாதீர்க்கும் பழனினை
பிரானை ஏற்றினுன் மறக்கேன் எனக் கூட்டுக.

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான விறுத்தருள் செய்தவன்
பங்க ளென்றும் பழன னுமையொடும்
தங்கன் றூளடி யேனுடை யுச்சியே.

ம

10 இராவணனுடைய அங்கமானவற்றை நெசித்து அருள்
செய்தவனும் பழனனின் அடி என்னுடைய உச்சிமேலுள்ள தென்
பது கருத்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்.

சேக்கிழர் சுவாமிகள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்

அருந்தனயன் உயிர்பெற்ற அதுகண்டும் அழுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி இடருமந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனை புகுந்து வாகீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநாள்

(ஒ.ஒ.க)

திங்களூர் தனில் நின்றும் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண் விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருந் காதலொடுந் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்

(உ.க.ஒ)

புடைமாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்கீழ்
அடைமாலைச் சீலமுடை அப்புதி அடிகள் தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை பாடினார்.

அப்புதியடிகள்புராணம்.

பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன்புணருஞ்

சிவக்களிற்றின்

திருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரசர்
ஒருப்படுகா தவிற்பிறவும் உடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினெடுந் திங்களூர் மருங்குவழி மேவுவார்

(ஓ)

திருப்புகழ்.

அருணகிரிநாதர்.

மருவ லாவிடு மோதிகு லீப்பவர்
 சமர வேலெனு நீடுவி மிச்சியர்
 மனதி லேகப ரூப ரத்தைய ரத்கேள்வர்
 மதன ஞேடுறம் பூசலி டைச்சிய
 ரிளை ராருமிர் வாழுமு லீச்சியர்
 மதுர மாமெழு பேசுகு ணத்தியர் தெருமீதே
 சருவி யாரையும் வாவென மைப்பவர்
 பொருளி லேவெகு ஆசைப ரப்பிகள்
 சகல தோதக மாயைப டிப்பரை யனுகாதே
 சலச மேவிய பாதனி ணத்துமு
 னருணை நாடதி லேரதுதி ருப்புகழ்
 தணிய வோகையி லேரத எனக்கருள் புரிவாயே
 அரிய கானக மேவுகு றத்தித
 னிதணி லேசில நாஞும ணத்துட
 ணடவி தோறுமெ வாழியல் பத்தினி மணவரளர
 அசுரர் வீடுகள் நாறுபொ டிப்பட
 உழவர் சாகர மோடியொ வித்திட
 அமரர் நாடுபொன் மரரியி குத்திட நினோவோனே
 திருவின் மாமர மார்பழ னப்பதி
 அபிலு சோறவை யானுது றைப்பதி
 திசையி னுன்மறை தேடிய முற்குடி விதியாதிச்
 சிரழு மாஙிலம் வீழ்தரு மெய்ப்பதி
 பதும நரயகன் வாழ்பதி நெய்ப்பதி
 திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி பெருமரளே.
 இத்திருப்புகழ் சப்தஸ்தான தலங்கள் ஏழின்மீதும்
 பாடப்பட்டது.

திருவின் மரமரமார் பழனப்பதி —திருப்பழனம்.

சேரவை யானதுறைப்பதி —திருச்சோற்றுத்துறை.

நான்மறை தேடிய முற்குடி —திருவேதிகுடி.

விதிசிரம் வீழ்தரு பதி —திருக்கண்டியூர்.

பதுமநாயகன் வரம்பதி —திருப்பூந்துருத்தி.

நெய்ப்பதி —திருநெய்த்தானம்.

திருவையாறு —திருவையாறு.

3
19

கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

2401

—
திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தன் வருக ! யாவருக்கு முன்னேன் வருக ! முப்புவன
முதல்வன் வருக ! முன்னூரை முன்னுன் வருக ! மறைமுடிவில்
அத்தன் வருக ! அகாவுயி ரணையான் வருக ! நலனளிக்கும்
ஐயன் வருக ! அகரமளித் தருள்வான் வருக ! ஆகமநால்
கத்தன் வருக ! கருதுங்கத் கருத்தன் வருக ! கலப்புணர்த்துங்
கையன் வருக ! அருளுருவக் காளை வருக ! கலின்றுபொலி
சித்தன் வருக ! கோழுத்திச் செல்வன் வருக ! வருகவே
திகழ் சீர்க் குரு அம்பலவரண தேவன் வருக வருகவே.

ஓமய்கண்டர் திருமரடு வாழ்க.